

Anís de Taronja

Caldes de Montbui

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Carrer Pi i Margall, 15
Alçada: 205

Coordenades:

Latitud: 41.631914522541
Longitud: 2.1641416895123
UTM Est (X): 430378
UTM Nord (Y): 4609246

Classificació

Número de fitxa 08033 - 194
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia Tècnica artesanal
Estil / època: Contemporani
Segle XX-XXI
Any 1918
Autoria de l'element: Josep Fontcuberta i Rogés
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés Obert
Ús actual: Social
Titularitat Privada
Autoria de la fitxa Laura Bosch Martínez
Data de registre de la fitxa: dt., 02/12/2008 - 01:00

Descripció

Licor, obtingut de la destil·lació de la pell de la taronja amb la grana de matafaluga com a elements bàsics. D'un sabor molt especial es pot beure sol, amb glaçons o combinat amb el cafè.

Història

L'anís de taronja s'elabora des de l'any 1918 i és fidel al seu origen, convertint-se en uns dels productes més emblemàtics de Caldes de Montbui. El més conegut és el de la Destil·leria la Vallesana.

L'empresa que Josep Fontcuberta i Rogés va fundar l'any 1918 amb el nom de Destil·leria La Vallesana segueix avui en la seva tercera generació. El celler La Vallesana vins i licors, segueix un camí paral·lel a la Destil·leria però com a celler especialitzat.

Josep Fontcuberta i Rogés, era pagès i fabricant de licors. Fill d'una família pagesa, establí una destil·leria de licors (La Vallesana) i començà a elaborar-ne artesanalment i també a vendre'n en una botiga de la qual s'ocupava la seva dona. El primer licor elaborat amb una recepta específicament pròpia fou l'Anís de Taronja, amb el qual inicià la tasca de sortir a vendre per la rodalia de Caldes i anà eixamplant els seus recorreguts per moltes comarques de Catalunya.

El contacte amb el món agrícola local el portà a ser un dels fundadors, i secretari durant 22 anys, del Sindicat Agrícola de Caldes, i va ser considerat per alguns com la veritable "ànima del Sindicat". Molt afeccionat a l'escriptura, la qual va practicar amb caràcter particular i en publicacions locals, fou membre de la societat L'Avenç, d'esperit catalanista, i més tard del Círcol Instructiu i Recreatiu, entitat que promovia activitats culturals i, molt especialment el teatre. Va posar en marxa un grup d'afecionats que portaren a Caldes les millors obres teatrals dels escriptors catalans. Membre del Centre Democràtic i Progressista, que amb l'adveniment de la Segona República va presentar una candidatura d'esquerres, fou regidor de Cultura i després alcalde del 14 de febrer fins al 16 d'octubre de 1934 (va ser suspès del càrrec, juntament amb tots els regidors, per ordre militar després dels fets d'octubre) i del 18 de febrer fins al 13 d'octubre de 1936 (l'esclat de la Guerra Civil el va sorprendre en el càrrec). Amb l'arribada de l'exèrcit franquista fou processat amb confiscació de béns, però ell i el seu fill ja havien passat la frontera i s'havien instal·lat a Perpinyà, on feren de pagès. Va tornar a Caldes l'any 1946 i va reprendre la feina a la fàbrica de licors, la qual havia pogut tornar a l'activitat l'any 1940. Del seu pas pel consistori cal destacar l'organització de l'Escola de Segona Ensenyança, el 1932, quan era regidor de Cultura, i de la Fira de Mostres de Caldes, que s'instituí l'any 1933 i de la qual fou president de la comissió i màxim promotor.

Bibliografia

CANALS, A. (1977): Calderins honorables. Josep Fontcuberta Rogés (1890-1977). La Tortuga, 13. Caldes de Montbui.

CANYAMERES, M. (1997): Caldes cara a cara. A l'encontre de tot un poble, Caldes de Montbui, pàg. 126-128.

TRICUERA MESTRE, Laura (2006). L'Abans. El Vallès Oriental. Caldes de Montbui. Recull Gràfic 1870-1965. Ed. Efadós, S.L.

Enllaços d'interès:

[Thermalia_productes típics](#)

